

Theodor Ljungberg – entreprenör och frimärkshandlare

av Christer Brunström

Många svenska frimärkshandlare har under årens lopp delat med sig av sina livsöden i form av memoarböcker eller längre artikelserier i olika filatelistiska tidskrifter. Som exempel kan nämnas Harry Wennberg och Einar Lundström. Andra berömda handlare har behandlats i uppsatser i frimärkspressen.

Nästan alla dessa handlare har som gemensam nämnare att de huvudsakligen varit verksamma i Stockholm. Med få undantag har landets största och mest framgångsrika företag i frimärksbranschen haft sina säten i vår huvudstad.

Theodor Ljungberg

Theodor Ljungberg (1901-1980) är ett lysande undantag från denna regel. Under sin långa verksamhet i frimärksbranschen var han hela tiden bosatt i Halmstad. Han var som mest aktiv åren efter första världskrigets slut.

Det var på många sätt en spännande period. Det ohyggliga kriget hade tagit slut och Europa återvände till en form av normalitet med stora förhoppningar om en bättre framtid. Internationell handel och andra kontakter blev åter möjliga.

På många platser runt om i Europa hade kriget resulterat i stora förändringar med nya gränsdragningar som följd. Dessa åtgärder ledde inte alltid till att lokalbefolkningen var nöjd med utvecklingen. I Slesvig, Oberschlesien och i många andra områden organiserades folkomröstningar för att hitta lämpliga lösningar på de problem som uppstått.

Under själva kriget hade det kommit mängder av spännande frimärksutgåvor från

CHRISTER BRUNSTRÖM är född 1947 i Svarteberg i Bohuslän. Han är fil. mag. och har arbetat som språklärare. Numera ägnar han sig åt publicistisk verksamhet med främst frimärken som tema. Han är mångårig sekreterare i Halmstads Filatelistförening.

Theodor Ljungberg

olika områden. De tyska kolonierna hade övertagits av segrarmakterna med provisoriska frimärken som följd.

Dåtidens samlare intresserade sig mycket för dessa krigsfrimärken. Företagsamma frimärkshandlare lät trycka upp speciella album för dessa utgåvor och andra gav ut specialkataloger. Den unge Theodor Ljungberg var en av många svenska filatelister som sveptes med i denna trend.

Uppväxt i Torekov

Theodor föddes den 19 januari 1901 i Torekov i nordvästra Skåne. Fadern var sjökapten och seglade huvudsakligen i närområdet. Familjen hade dock många vänner som var verksamma på betydligt mer avlägsna rutter.

Inledningen av 1900-talet markerades av ett enormt intresse för vykort. Att sända hälsningar på vackra vykort var både populärt och mycket billigt. Mängder av vykort från de mest exotiska hamnar anlände till Torekov. Enligt sonen Roy var det på detta sätt som Theodor inledde sin samlarverksamhet. Än idag finns det inom familjen ett stort antal vykort bevarade från denna tid.

Familjen flyttade sedan till Halmstad där fadern huvudsakligen var verksam som skeppsredare. Företaget tycks ha varit framgångsrikt och man får förmoda att det var ekonomiskt stöd från fadern som gjorde det möjligt för sonen Theodor att starta sin alldeles egna frimärkshandel runt 1918.

I Halmstad gick Theodor på ett privat handelsinstitut. Det var säkerligen en utmärkt utbildning för en ung man som kom att ägna hela sitt liv åt företagande inom olika branscher.

Under första världskriget var intresset för frimärkshobbyn stort i Halmstad. En lokal avdelning inom Sveriges Filatelist-Förening hade grundats år 1916. Flertalet tidiga medlemmar var officerare vid stadens garnison.

Den 6 maj 1918 blev Herr Th. Ljungberg från Nyhem i Halmstad invald som medlem. Theodor deltog i sitt första möte i föreningen den 3 juni 1918. Under resten av 1918 och första halvan av 1919 var han med på i stort sett alla möten. Theodor donerade frimärken till gratislotteriet och vid några tillfällen vann han priser i olika tävlingar.

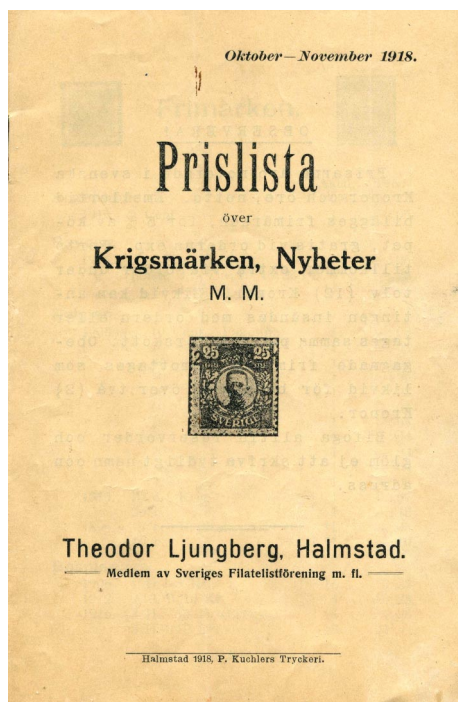
I sin annonsering refererade han till sitt medlemskap i Sveriges Filatelist-Förening. Uppenbarligen såg han detta som en referens för sin verksamhet som frimärkshandlare.

En genomgång av föreningens protokoll visar att han efter 1919 inte längre deltog i några medlemsmöten men han fortsatte att

följa svensk filatelisk utveckling via olika frimärkstidningar.

Frimärkshandel

Exakt när Theodor fick idén att starta en frimärkshandel får vi nog aldrig veta. Hösten 1918 gav han ut en 15-sidig professionellt tryckt prislista över krigsfrimärken, nyheter och mycket annat. Han uppgav att han bland annat var medlem i Sveriges Filatelist-Förening.

I prislistan presenterade han frimärken från ett stort antal länder. De då så populära krigsfrimärkena fanns naturligtvis med. Från Sverige erbjöds exemplar av fyra skilling banco för 80 öre. Ett av de dyraste objekten var de två provisoriska frimärken som gavs ut år 1918 under den tyska ockupationen av Dorpat. De kostade hela 31 kronor men Theodor betonade att han endast hade några få satser i lager. Nu i efterhand kan man konstatera att det som investering hade varit smartare att köpa 38 vackra exemplar av fyra-skillingen än de två frimärkena från Dorpat.

I prislistan erbjöds flera olika paket och sammanställningar. Här riktade han sig även till återförsäljare som fick rabatt om de köpte flera paket. Frimärksutensilier togs också upp i prislistan. Här fanns bland annat insticksböcker, tandningsmätare och filatelistiskt brevpapper. Dessutom erbjöd han urvals-häften och de vid denna tid så populära urvalsarken.

Offert No 13 över frimärken.	
Priserna äro i riksdalarna, noterade i Sk. Kronor. Porto extra vid order under Kr. 10.—. Öfrigt från nu och till jul gäles 10 %, rabatt å siff som köpes, siffrat ej insticksböcker med senla. Rabatten för utgåvan till Kr. 10.—.	
Finland, 1918 Vasa 5, 10, 30 penni	—65
" " " " 40, 50 penni	120
" " " " 70 penni i Mk.	225
" " " " 5, 10, 30, 40, 50, 70 p. i Mk.	4—
Österrike, Flugpost på åkta br. endast 12—	—
Tysk Rumänien, Nya 5, 10, 15, 25, 40 bani	175
Schweiz, 1802/72, 2 c. i frcs. 9 olika	—80
" " " " 1891 5 c. par, det ena	—90
" " " " dubbeltryck	—30
" " " " 1907 3 cent rödbrun	—30
" " " " 1907 20 c. nygr. appl.	20—
San Marino, 1894 jub. 25, 50 c.	265
" " " " 1 L. endast	—
Rumänien, 1906 valör. Spinnerisk.	180
" " " " Väverska	180
" " " " Sjuksköt.	180
Danmark, 27 på 1, 7, 29, 100, 10 och 8 ore	295
Dorpath, Tysk post 20/10, 25, 31—	—
" " " " kop. endast	31—
Bulgarien, Feldpost 1 Stat endast	135
Luxemburg, 1918 2½ på 5, 7½ på 10 cent	—28
Ungern, Flugpost på brev	3—
Serbien, 5 Dinar (Kr. v. frcs 15—)	250
Ryssland, Pengaf. 1, 2, 3 kop. end.	—95
" " " " Orande 1—15 kop.	225
Danmark, Jr. VIII 25, 50, 100 ore	—16
" " " " Chr. X 50 ö. 1, 2 kr. 12 ö.	—40
Urval skickas mot uppgiften av referenser.	
THEODOR LJUNGBERG, HALMSTAD.	

I inledningen betonade Theodor att alla priser var rent netto men att frimärken för 5% av köpesumman alltid bifogades gratis. För beställningar under 12 kronor tillkom porto.

Frimärks-journalen

Theodor var på många sätt en mycket företagsam person. Han startade inte bara frimärkshandel utan även en tidskrift för frimärkssamlare. Den finns beskriven i en uppsats av Tomas Bjäringer och Erik Hamberg i *Postryttaren* närgång 2003. Av denna framgår att tidskriften startades år 1919 och att den upphörde 1920. Inledningsvis hette publikationen *Handelsblad för Frimärks-Samlare* men från nummer 2 blev namnet *Frimärks-Journalen*. Tanken var nog att tidskriften skulle ges ut med tio nummer per år men av olika orsaker blev det några gånger dubbelnummer. Om man läser mellan raderna kan man lätt bilda sig en uppfattning om varför det blev på detta vis.

Redan 1918 hade Ljungberg gett ut ett renodlat annonsorgan men uppenbarligen räknade han det som tidskriftens första årgång. 1919 blev därmed årgång 2 och de två utgåvorna 1920 årgång 3. Varje nummer omfattade 16 till 36 sidor och de hade löpande numrering. Dubbelnumret 2-3 år 1920 blev det sista och sidnumreringen slutade på 246.

Många andra europeiska frimärkshandlare hade utökat sin verksamhet med tidningsutgivning. Syftet var ju i allmänhet att få ut sina erbjudanden till intresserade samlare. Många handlade med nyheter och rapporter om nya frimärken var ett stående inslag i tidningarna. Theodor lät trycka upp ett stort antal prislistor och offerter som säkert alltid bifogades tidskriften.

Frimärks-Journalen trycktes av Bror Åhsbergs Reklamtryckeri i småländska Skeppshult. En stor kostnad var framställningen av bildklichéerna till främst nyhetsrapporteringen. Theodor försökte sedan sälja dessa klichéer för 2.75 – 3.00 per styck via annonser i tidningen. Handlarna erbjöds bilder i sina annonser och det var nog just dessa klichéer som i så fall åter skulle komma till användning.

FRIMÄRKS-JOURNALEN

N:o 6 1. Augusti 1919 II Årg.

FRIMÄRKS-JOURNALEN utkommer med 10 nummer pr. år. Abonnementspriset för Sverige Kr. 2.—. Öfriga länder Kr. 2.25. Abonnement beställes hos utgivaren, samt hos representanterna i utlandet.

ANNONSPRISERNA åren 1919: 1/2 sida kr. 35.—, 1/4 sida kr. 18.—, 1/8 sida kr. 13.—, 1/16 sida kr. 10.—, 1/32 sida kr. 6.—, 1/64 sida kr. 4.—, 1/128 sida kr. 3.—, 1/256 sida kr. 2.50.

REKLAGG: 3 ggr. 10 proc., 6 ggr. 20 proc. stående manuskript.

Tidskriftens representant i Finland är K. A. HELLMAN i Helsingfors; i Helsingfors; i Tyskland KARL GUSTAV SCHMIDT, Gießen och i Holland K. A. HEIJMANS Jr., Rotterdam.

Önskar köpa!

alla sorter svenska, danska, norska och finska frimärken; billigare pr 100–1000 styck; bättre pr 1–10 styck. : : : : :
 Betalar goda priser för alla märken : : : : :
 Offerter önskas gärna och borde svaras på så snart som möjligt.
 Önskas speciellt: **Äldre samt alla kronsmärken.** Från Sverige önskas speciellt: **Äldre samt provisorier.** Från Danmark önskas speciellt: **Äldre samt nya 7, 12, 37, 30, 35, 40 och 50 öres.** Från Finland önskas speciellt: **Äldre samt 1017–18 mark-värden.** Om så önskas kan märken efter våra offerter lagas i bly och betullas då 20 proc. högre priser.
THEODOR LJUNGBERG'S FRIMÄRKSFAFFÄR i HALMSTAD.
 Lösnummerpris 40 öre.

När man bläddrar igenom några utgåvor av *Frimärks-Journalen* finner man ett allsidigt innehåll. Tidskriften hade i varje nummer olika kortare och längre artiklar, nyhetskrönikor, meddelanden om opålitliga samlare och handlare och, naturligtvis, ett stort antal annonser. Påfallande många av dåtidens frimärks-handlare var bosatta på mindre orter såsom Gustafs, Hovslätt, Lidhult, Ockelbo eller Skebokvarn. En regelbunden annonsör var Albert Jacobsson, Nyhem, Halmstad. Man kan förmoda att flertalet av dessa handlare hade verksamheten som en fritidssysselsättning.

Exakt vilka som skrev de olika artiklarna är idag svårt att fastställa eftersom de oftast är undertecknade med signaturer som *E.M.*, *L.*, - ngeller *Pincetten*. Man kan dock förmoda att den driftige Theodor nog dolde sig bakom åtminstone någon eller några av dessa signaturer.

Unga filatelister

I nummer 6 år 1919 diskuterade signaturen L. (sannolikt den då 18-årige Theodor Ljungberg själv) hur man skall få ungdomen att intressera sig för vår hobby under rubriken *Skolungdomen och Filatélien*. L. ställer här frågan om det är nyttigt för skolungdom att samla frimärken. Den besvaras med både ja och nej.

På plussidan får läsarna veta att den unge samlaren lär sig mycket om geografi, historia och språk. Dessutom uppövas färg- och ordningssinnet. Han lär sig också att vara sparsam. Många slantar som annars skulle ha gått till sötsaker eller biobesök kan i stället användas till inköp av frimärken.

Motståndarna menar att frimärkssamlandet hindrar den unge samlaren från att göra sina läxor ordentligt. Dessutom kan hobbyn alstra avundsjuka och girighet. Här pekar dock L. på liknande problem i samband med olika sportaktiviteter.

Märkligt nog har författaren mycket bestämda uppfattningar om exakt vid vilken ålder en ung gosse (flickor omnämns inte alls i texten) skulle kunna börja samla frimärken.

Det kan nog vara intressant att få ta del av dessa synpunkter varför jag här inkluderar ett längre utdrag ur uppsatsen i dess ursprungliga språkdräkt:

”Dock borde barn under 12 år ej få egna sig däråt, ty vid denna ålder begripes egentligen ej, vad som menas med filateli. Då är samlandet mera till skada än till nytta, och vore det nog lämpligt, att föräldrar ej läto sina barn syssla med att samla förrän de uppnått åtminstone nämnda ålder. För övrigt äger ju föräldrarna rätt till att antingen uppmuntra eller förbjuda sina barn till att samla. Vi såsom filatelister ha ju våra egna åsikter härom. Till det nu sagda vill jag endast tillägga följande:

Har gossen uppnått en ålder av tolv år eller däröver, så bör han förstå, både vad rätt och orätt är, och kan då i allmänhet frimärkssamlandet ej vara skadligt för honom.”

Man kan fråga sig vad dagens ansvariga för SFU, Sveriges Frimärksungdom, anser om dessa synpunkter. SFU riktar ju i stor utsträckning in sig på barn i mellanstadieåldern.

I samma utgåva har signaturen L. ytterligare en uppsats med rubriken *Frimärkssamlingen och dess skötsel*. Han menar att det ofta råder stor okunnighet bland yngre samlare och det försöker han åtgärda med diverse ”fingervisningar”.

L. hade noterat att många yngre samlare monterade in både söndriga och smutsiga frimärken och att de i övrigt inte speciellt bekymrade sig om albumets utseende. Det bör inskräpas, menade L., att samlingen alltid skall hållas snygg och ordentlig.

Författaren föreslår att den unge samlaren börjar med att köpa ett så stort paket frimärken som möjligt. En samling 1.000 olika frimärken torde kosta cirka 15 kronor. Dubletter kan man alltid använda vid byten med klasskamrater.

Än idag kan man nog hålla med om signaturens många tips om hur man kan samla. Han betonar speciellt vikten av att undvika defekta frimärken som ju oftast är helt värdelösa. Det är helt uppenbart att Theodor valde att inkludera denna typ av artiklar för att sprida kunskap om filatelistiska basfakta.

Bytesförbindelser

Theodor önskade att hans tidskrift skulle bli ett organ även för dem som sökte bytesförbindelser både inom landet och i övriga världen. Han pekade på att tidskriften distribuerades till läsare i ett flertal länder.

De första bytesannonserna publicerades i dubbelnumret 8-9 år 1919. I nummer 1 år 1920 kom sedan en längre uppsats i vilken signaturen "Pincetten" diskuterade hur man framgångsrikt skulle kunna genomföra dessa byten.

Bland bytesannonserna hittar vi även Theodor. Av annonsen framgick att han sökte främst Brittiska kolonier, Kina och Nord- och Sydamerika och att han erbjöd frimärken från Sverige och Europa.

Varningar

Förfalskningar av olika slag var ett mycket stort problem vid denna tid. Många av krigsfrimärkena var övertryckta provisorier och de kunde lätt förfälskas. Ett exempel på detta är utgåvan från Aunus. Theodor saluförde en del av dessa märken som redan tidigt var sällsynta. I dubbelnumret 8-9 år 1919 finns en osignerad artikel om Aunus. Författaren slutar med att konstatera att det redan finns förfalskningar på marknaden.

I nummer 1 år 1920 meddelade han att Fournier i Schweiz hade önskat annonsplats men att man hade avböjt denna beställning. Theodor berättar sedan att det schweiziska företaget sade sig marknadsföra sällsynta frimärken i faksimilutförande. Vår chefredaktör menar dock att det helt enkelt rör sig om förfalskningar och inget annat.

I nummer 8-9 år 1919 har dock Béla Szekula i Schweiz en halvsidesannons. Även Szekula var på många sätt en ifrågasatt handlare som var inblandad i geschäftet med förfälskade frimärken av olika slag.

En tidningsutgivares vedermödor

Med jämna mellanrum kommer det påpekanden från Theodor till läsekretsen. Uppenbarligen hade många (snåla) samlare satt i system att ständigt återkomma med önskemål om provnummer. Runt 200 exemplar distribuerades varje månad på detta sätt.

För att i någon mån komma till rätta med problemet beslöt Theodor att endast sända ett provnummer per år till samma adress och han uppmanade läsarna att i stället sända in prenumerationsavgiften som uppgick till 2 kronor per år. År 1920 höjdes avgiften till 3 kronor.

För att uppmuntra läsare att prenumerera organiserade han tävlingar med frimärken som vinst. Även annonsörer deltog i en tävling där läsarna fick uttala sig om de annonser de ansåg vara bäst ”uppställda”.

Theodor var på många sätt mycket kreativ i marknadsföringen av sitt företag och sin tidskrift. Kanske var det en kombination av intryck från handelsinstitutet och ungdomlig entusiasm.

Vid olika tillfällen påpekar han att *Frimärks-Journalen* har stor spridning och en sådan kommentar finns även i tidskriftens sista nummer år 1920. Den kommande utgåvan (som aldrig kom ut) skulle få en utökad upplaga på 400 exemplar med omfattande distribution både inom Sverige och utomlands varför det skulle vara lämpligt för läsarna att kosta på sig en bytesannons.

Man kan förmoda att en stor del av upplagan distribuerades gratis men att kostnaderna till slut blev större än vad förlaget kunde bära. Dubbelnumret 2-3 år 1920 blev den sista utgåvan av tidskriften.

Det har inte gått att fastställa exakt varför tidskriften upphörde våren 1920. En trolig orsak är att Theodor nu hade avslutat sina studier. Tillsammans med en studiekamrat vistades han en längre period i Berlin där han

knöt många kontakter som sedan blev värdefulla i hans olika affärsverksamheter.

En annan orsak kan man kanske finna i verksamhetsberättelsen från SFF:s Halmstadsavdelning för år 1921. Sekreteraren, löjtnant Dan Cederberg, hade för vana att i sina verksamhetsberättelser beskriva det aktuella läget inom svensk filateli.

Han skriver att många samlare hade tröttnat på allt geschäft och alla svindelutgåvorna i samband med de många krigsfrimärkena. En del hade helt enkelt valt att dra en gräns vid 1920 års slut. Så här kommenterar Cederberg situationen:

”En följd härav har också blivit, att den mängd ”krigsmärkeshandlare”, som med broschyrer och erbjudanden översvämmade landet, måst inställa sina välvilliga anbud samtidigt som redaktörerna för en oändlig mängd ”frimärksblad” måst upphöra med sina ”konkurrenslösa” offerter i mer eller mindre väl redigerade och illustrerade s. k. fackorgan.”

Cederbergs bistra kommentar passar nog delvis in på Theodor Ljungbergs verksamhet som frimärkshandlare och som redaktör och utgivare av en frimärkstidning. Sekreterarens något hårda synpunkter kanske dessutom fick som följd att Theodor inte längre

besökte några föreningsmöten trots sitt fortsatt mycket stora intresse för hobbyn.

Äktenskap

Efter den hektiska perioden inom frimärksbranschen runt 1918-1920 fick Theodor delvis andra intressen. Han gifte sig med Ellen Svensson år 1925 och paret fick två barn: Roy (1926) och Solveig (1932).

Efter bröllopet bosatte sig familjen i en lägenhet på Syskonhamngatan i den del av staden som skulle bli Halmstads svar på Östermalm i Stockholm. Till lägenheten hörde en pappershandel som Theodor drev vidare under några år. I pappershandeln fanns en liten tryckpress för framställandet av visitkort.

Theodor etablerade Nordiska Stämpelfabriken och ett tillhörande tryckeri med bland annat almanackor som specialitet. Dessutom startade han Handelsbolaget L J tillsammans med en kamrat från handelsinstitutet. Bolaget importerade textilier från Tyskland.

År 1931 firade Theodor sin 30-årsdag med en större festlighet. Man hade anställt både kokerska och servitris för evenemanget. Sonen Roy kommer fortfarande ihåg att det hade utlovats glass som efterrätt. Han somnade dock lagom till desserten och när han vaknade till hade glassen försvunnit!

Depressionen på 1930-talet drabbade även familjen Ljungberg som då bodde i en stor lägenhet på Mickedala, ett av Halmstads högst belägna bostadsområden. För att bättra på familjens inkomster sålde Theodor försäkringar.

Sonen Roy berättar att han ofta fick gå till affären för att göra middagsinköpen. Modern tyckte nog, att det var aningen pinsamt att inte längre kunna köpa de köttbitar som familjen tidigare varit van vid.

Under andra världskriget avvecklade Theodor flera av sina företag men han startade runt 1945 en agentur som förmedlade olika slags maskiner till byggbranschen och betongindustrin. Denna firma blev mycket framgångsrik.

Theodor fortsatte dock att både samla och handla med frimärken och mynt. Barren berättar att de varje kväll såg honom sitta vid sitt skrivbord och arbeta med sina frimärken. De uppfattade det snarast som ett sätt att finna avkoppling från ett i övrigt mycket hektiskt affärsliv. Det var mamman Ellen som hade det övergripande ansvaret för hem och barn. Theodor var en mycket aktiv medlem i ordenssällskapet Sirius.

När han inte sysslade med sina frimärken ägnade sig Theodor åt musik. Han spelade gärna dragspel. Som musiker var han självlärd. Han hade uppenbarligen ett gott gehör. Sonen Roy berättar att fadern kunde sätta sig vid pianot och med lätthet återge någon melodi han hört på radio.

Barnbarnet Lena berättar att Theodor ofta påpekade att det var genom försäljningen av två sällsynta frimärken som han hade finansierat dottern Solveigs bröllop. Det framgick dock inte vilka de två frimärkena kan ha varit.

Trender

Något som var mycket typiskt för Theodor både som samlare och handlare var hans stora passion för nya trender. Det kunde handla om frimärkshäften, förstadagsbrev eller förstaflygningar.

På 1940- och 50-talen byggde han upp ett omfattande lager av svenska minnespoststämplat på brev. Ibland kunde han ta hem så många som 50 exemplar av varje stämpel. Han sålde sedan dessa stämplatade brev via urvalshäften.

Under perioden 1945-1947 intresserade han sig för svensk privat lokalpost och köpte på sig ett stort lager av frimärken och förstadagsbrev.

I april 1945 fick han till exempel ett erbjudande från Centrala Lokalposten i Stockholm. I det erbjöd man förstadagsbrev för 20 öre per styck samt frimärken med 50 % rabatt på nominalen.

Ned till på brevet har Theodor räknat ut hur mycket serien skulle kosta per 50 och 100.

Det finns dock inget som tyder på att han någonsin gjorde någon beställning. Centrala Lokalposten bedrev aldrig någon postal verksamhet utan startades enkom för att sälja frimärken och förstadagsbrev till samlare.

Runt 1961-1962 köpte han stora mängder av de frimärken som flera länder gav ut för att hedra den då nyligen avlidne Dag Hammarskjöld. Som filatelist ställde han samman omfattande samlingar av bland annat Sverige och tyska kolonier.

De sista åren

På 1970-talet vurmade många för samlartallrikar och så även Theodor. Han fyllde ett rum med mängder av tallrikar men ur dagens synvinkel var det nog inte den mest lysande investering han gjort. Barnbarnet Lena berättar att man i hennes familj fortfarande använder en del av dessa tallrikar i samband med julfirandet.

Mot slutet av 1970-talet blev hans syn allt sämre och många av hans så kära hobbysysselsättningar blev nu mer eller mindre omöjliga. Den tidigare så energiske Theodor förlorade mycket av livslusten under sina sista år. Han avled år 1980. Hans lager som frimärkshandlare och som samlare ärvdes sedan av barnen och mycket har därefter sålts på olika auktioner.

Under årens lopp är det säkert många samlare som drömt om att kunna försörja sig på handel med frimärken. För nästan alla har detta bara blivit en dröm.

Men oerhört många samlare har handlat med frimärken och i stor utsträckning betjänat de kunder som haft mera begränsade plånböcker för sin hobby. Efter den synnerligen aktiva perioden som frimärkshandlare strax efter första världskriget kan Theodor Ljungbergs verksamhet nog mer betraktas som en fritidssysselsättning.